

65. Lov om forlængelse af lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer. (Minister for handel, industri og søfart *Lis Groes*). [A. sp. 55. — C. sp. 19].

Fremsat skriftligt i folketinget $\frac{3}{10}$ (F. sp. 28). 1. beh. $\frac{24}{10}$ (F. sp. 454). Partiernes ordførere: Heising, Holmberg, Poul Claussen, Kirkegaard og Tholstrup. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Heising [formand], Victor Gram, Peter Jørgensen, Aage Knudsen [næstformand], Holger Larsen, Th. Mikkelsen, K. Axel Nielsen, Hans Rasmussen, Holmberg, From, Jørgen Gram, Karlskov Jensen, Harald Nielsen, Poul Claussen, Marie Antoinette von Lowzow, Reedtz-Thott og Kirkegaard). Betænkning (B. sp. 19) afgivet $\frac{22}{11}$. (Ordfører: Heising). 2. beh. $\frac{27}{11}$ (F. sp. 1241). 3. beh. $\frac{29}{11}$ (F. sp. 1277). *Loven stadfæstet 30. november 1956.* (Lovt. nr. 316).

Ved loven opretholdes lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer, jfr. lov nr. 363 af 31. oktober 1952, lov nr. 283 af 30. oktober 1953 og lov nr. 286 af 29. november 1955 (årbog 1955-56, side 357) indtil *1. december 1957*, medmindre den forinden denne dato ophæves ved kgl. anordning.

Loven kunne ifølge en i folketinget gjort tilføjelse stadfæstes straks efter vedtagelsen, jfr. grundlovens § 42, stk. 7.

Som begrundelse for den et-årige forlængelse anførte *handelsministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget:

„Denne lovgivning stammer fra 1950, hvor det i lov af 20. december 1950 blev bestemt, at personer eller virksomheder, der opnår tilladelse til indkøb af et nyt personautomobil til udskiftning af en ældre vogn, skulle lade denne sælge ved offentlig auktion. Af det nettobeløb, der indkom ved auktionen, skulle 60 pct. tilfalde vognens ejer, medens 40 pct. skulle indbetales til vejfonden. Baggrunden for loven var, at der som følge af begrænsningen i importen af automobiler var opstået betydelige overpriser på brugte vogne, og man fandt det urimeligt, at de personer eller virksomheder, der fik tilladelse til at købe en ny vogn, samtidig skulle kunne indkassere en helt ekstraordinær konjunkturgevinst, der var betinget af, at importen af personkøretøjer på grund af landets økonomiske situation lå væsentligt under behovet for nye biler.

Loven var oprindeligt gældende for 1 år, men er senere flere gange blevet forlænget, senest ved lov af 29. november 1955. I forbindelse med disse forlængelser er der foretaget visse ændringer af loven, bl. a. således, at en større del af salgsprovenuet tilfalder ejeren.